

Kaupunginhallituksen työllisyys- ja kotoutumisjaosto 23.02.2026

Työvoimakoulutuksen ja henkilöasiakaspalvelun hinnoittelu muiden kuntien asiakkaille (Kh-asia)

Valmistelijat / lisätiedot:
Rouru Anna-Mari
Riikonen Taina
etunimi.sukunimi@espoo.fi
Puhelinnumero 09 816 21

Päätösehdotus

Esittelijä
Elinvoimajohtaja Heinaro Mervi

Kaupunginhallituksen työllisyys- ja kotoutumisjaosto ehdottaa, että kaupunginhallitus hyväksyy 1.1.2025 alkaen voimaan tulevat työvoimakoulutuksen ja henkilöasiakaspalvelun hinnoitteluperusteet muiden kuntien ja työllisyysalueiden asiakkaille ja heidän kotikunnilleen seuraavasti:

1

Työvoimakoulutuksen (pois lukien valtionosuusrahoitteinen työvoimakoulutus) kustannusten korvaamisen laskentaperusteena, on tarjotun työvoimakoulutuksen toteutunut yksikköhinta, johon lisätään koulutuksen järjestämiskustannukset eli 8 prosenttia työvoimakoulutuksen hinnasta. Espoo laskuttaa asiakkaan kotikunnalta tai työllisyysalueelta palvelun tarjoamisesta syntyvien kustannuksen korvaukset 1.1.2025 alkaen.

2

Henkilöasiakkaan palvelu, kun toisessa kunnassa kirjoilla oleva asiakas on tehnyt kirjallisen ilmoituksen kotikuntaansa (sen työvoimaviranomaiselle) siirtymisestä Espoon työllisyyspalvelujen asiakkaaksi, työnhakija-asiakkaalle tarjotun peruspalvelun korvauksena voidaan asiakkaan kotikuntaa tai työllisyysaluetta laskuttaa 400 euroa vuodessa. Lisäksi kotikunnan korvattavaksi voi tulla Espoon työllisyyspalvelujen tarjoamaa peruspalvelua täydentävä palvelu sen toteutuneiden yksikkökustannusten mukaisesti.

Käsittely

Päätös

Selostus

Työvoimakoulutuksen ja henkilöasiakaspalvelun hinnoittelu muiden kuntien asiakkaille

Tiivistelmä

- Työvoimapalveluiden tarjoamisesta syntyvien kustannusten korvaaminen työllisyysalueiden ja kuntien kesken perustuu työvoimapalveluiden järjestämisestä annettuun lakiin (380/2023).
- Työ- ja elinkeinoministeriö ei ole antanut tarkentavaa asetusta palvelujen korvausperusteista ja laskutusmenettelystä.
- Työllisyysalueet ovat valtakunnallisissa C23- ja C6-kuntaverkostoissa valmistelleet järjestämislakiin perustuen kustannusten hinnoittelun ja korvaamisen mallin.
- Espoon työllisyyspalvelut voi laskuttaa muiden kuntien asiakkaista (pois lukien Vantaa ja Helsinki) työvoimakoulutuksen toteutuneet kustannukset sekä palvelun järjestämisen kustannukset, kun heidän asiakkaansa osallistuvat Espoon järjestämään työvoimakoulutukseen (pl. valtionosuusrahoitteinen koulutus).
- Asiakkaan kotikunnan mukaan määräytyvän työvoimaviranomaisen on korvattava palveluista aiheutuneet kustannukset palvelun järjestäneelle työvoimaviranomaiselle, kun asiakas on tehnyt kirjallisen ilmoituksen siirtymisestään toisen työvoimaviranomaisen asiakkaaksi.

Kustannusten korvaamisen periaatteet työvoimapalveluissa kotikunnan ja työllisyysalueiden välillä

Työvoimapalveluiden tarjoamisesta syntyvien kustannusten korvaaminen työllisyysalueiden ja kuntien kesken perustuu työvoimapalveluiden järjestämisestä annettuun lakiin (380/2023, jäljempänä järjestämislaki). Järjestämislain 17 §:n 1 momentin mukaan työvoimaviranomaisen on tarjottava työvoimapalveluja henkilöasiakkaalle, jonka kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta on kyseisessä kunnassa tai työllisyysalueella. Jos henkilöllä ei ole kotikuntaa Suomessa tai hänen kotikuntansa on Ahvenanmaan maakunnassa, palvelujen tarjoamisesta vastaa se kunta, jossa hän pääasiallisesti oleskelee.

Järjestämislain 17 §:n 2 momentin mukaan työvoimaviranomaisen on tarjottava työvoimapalveluja myös sellaiselle henkilöasiakkaalle, joka asuu tai oleskelee kunnassa tai työllisyysalueen kunnassa säännönmukaisesti tai pitempiaikaisesti työn, opiskelun, vapaa-ajan vieton, lähiomaisen tai muun läheisen asumisen tai muun vastaavan syyn vuoksi. Henkilön on tehtävä kirjallinen ilmoitus kotikuntansa mukaan määräytyvälle työvoimaviranomaiselle siirtymisestä toisen työvoimaviranomaisen asiakkaaksi.

Järjestämislain 17 §:n 3 momentin mukaan työvoimaviranomainen ei saa rajoittaa henkilöasiakkaan mahdollisuutta osallistua työvoimakoulutukseen tämän kotikunnan tai asuin- tai oleskelupaikkakunnan perusteella, ellei erityisestä syystä muuta johdu.

Järjestämislain 18 §:n 1 momentin mukaan työvoimaviranomainen tarjotessa palveluja 17 §:n 2 momentissa tarkoitetulle henkilöasiakkaalle, asiakkaan kotikunnan on korvattava palveluista aiheutuneet kustannukset palvelun järjestäneelle työvoimaviranomaiselle. Kotikunnan on korvattava kustannukset myös silloin, kun henkilöasiakas osallistuu muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen.

Järjestämislain 18 §:n 2 momentin mukaan korvauksen on perustuttava tuotteistukseen tai tuotehintaan, jolla kunta seuraa omaa toimintaansa tai jolla kuntayhtymä laskuttaa jäsenkuntiansa. Palvelujen korvausperusteista

ja laskutusmenettelystä voidaan antaa tarkempia säännöksiä työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

Palvelujen korvausperusteista ja laskutusmenettelystä ei toistaiseksi ole annettu työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella tarkempaa säännöstä. Työllisyysalueet ovat valtakunnallisissa C23- ja C6-kuntaverkostoissa valmisteilleet järjestämislakiin perustuen kustannusten hinnoittelun ja korvaamisen mallin. Espoon työllisyyspalvelut on osallistunut mallin valmisteluun. Malli määrittelee kustannusten laskentaperusteet ja korvausten euromääräisen tason. Suosituksena on, että mallia sovelletaan, kun henkilöasiakas saa työvoimapalvelut muulta kuin kotikuntansa mukaan määräytyvältä työvoimaviranomaiselta ja kun työvoimapalveluita järjestävälle työllisyysalueelle tai kunnalle syntyy lakisääteinen oikeus hakea korvauksia palvelun tarjoamisesta asiakkaan kotikunnan mukaan määräytyvältä työvoimaviranomaiselta.

Helsinki on 27.2.2025 tehnyt päätöksen ylläalueellisesta laskutuksen perusteista ja henkilöasiakkaan peruspalvelun laskuttamisesta asiakkaan kotikuntaa tai työllisyysaluetta 1.1.2025 alkaen.

Espoon toimintamalli

Henkilöasiakkaan osallistuminen muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen

Mikäli Espoon työllisyyspalveluiden järjestämään työvoimakoulutukseen osallistuu muiden kuntien asiakkaita (pois lukien Vantaa, Helsinki), Espoon työllisyyspalvelut voi laskuttaa asiakkaan kotikunnalta työvoimakoulutuksen (pois lukien valtionosuusrahoitteinen työvoimakoulutus) toteutuneet työvoimakoulutuskustannukset ja palvelun järjestämisen kustannukset. Järjestämiskustannukset ovat 8 % työvoimakoulutuksen hinnasta.

Järjestämiskustannukset koostuvat koulutuksen järjestäneen työvoimaviranomaisen palvelun hankinnan suunnittelusta, koordinoinnista, kilpailutuksesta ja opiskelijavalinnoista sisältäen yleiskustannukset. Työvoimakoulutuksen kustannukset voivat vaihdella koulutustyypeittäin paljonkin.

Pääkaupunkiseudun kunnat Espoo, Vantaa ja Helsinki ovat solmineet sopimuksen, jonka mukaan palveluntuottajat laskuttavat työvoimakoulutusten kustannukset suoraan osallistujien tosiasiallisten koulutuskustannusten mukaan. Työvoimaviranomaisilla on kuitenkin mahdollisuus soveltaa myös muita kuin mallin mukaisia valtakunnallisia laskentaperusteita työvoimakoulutuksen kustannusten korvausten laskemisessa.

Henkilöasiakkaan peruspalvelut muualta kuin kotikunnalta

Asiakkaan kotikunnan mukaan määräytyvän työvoimaviranomaisen tulee korvata palveluista aiheutuneet kustannukset palvelun järjestäneelle työvoimaviranomaiselle, kun asiakas on tehnyt kirjallisen ilmoituksen kotikuntansa mukaan määräytyvälle työvoimaviranomaiselle siirtymisestään toisen työvoimaviranomaisen asiakkaaksi. Kustannuksia ei korvata, jos asiakas asioi satunnaisesti muualla kuin kotikuntansa mukaan määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämässä palvelussa.

Espoo laskuttaa kerran vuodessa niistä asiakkaista, jotka ovat olleet Espoon työllisyyspalveluiden asiakkaina kuluvaan vuoteen aikana, ja joiden kotikunta on jokin muu kuin Espoo tai Kauniainen. Laskuttamisen perusteena on, että asiakkaan siirrosta Espoon työllisyyspalveluihin on tehty hallintopäätös asiakkaan kotikunnassa tai työllisyysalueella. Asiakkaan siirrosta Espoon työllisyyspalveluihin on siirron yhteydessä tehty merkintä valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmään.

Korvattava kustannus muodostuu työnhakijalle toteutetun peruspalvelun perusteella. Peruspalvelun asiakkuuden hinta on 400 euroa vuodessa. Lisäksi korvataan peruspalvelua täydentävä palvelu sen yksikkökustannusten mukaisesti. Peruspalvelun hinta muodostuu työllisyysalueen virkailijan keskimääräisen henkilötyövuoden vuosihinnasta, joka on jaettu virkailijan keskimääräisellä asiakasvastuulla. Täydentävä palvelu voi olla ostopalveluna tuotettua tai omana tuotantona toteutettua palvelua, jonka kukin työllisyysalue arvioi esimerkiksi tuotteistamisen avulla.

Mikäli Espoon työllisyyspalveluiden asiakas haluaa peruspalvelut toiselta työllisyysalueelta, Espoon työllisyyspalvelujen tulee tehdä hallintopäätös asiakkuuden siirrosta ja tiedottaa kohdealuetta.

Päätöshistoria

Liitteet

Oheismateriaali

Tiedoksi